

antager denna, den tjuugoåttonde dagen i juni år nittonhundrafyrtiosex följande rekommendation, som skall benämnas »rekommendationen angående avtal om social trygghet för sjömän, 1946» [Seafarers' Social Security (Agreements) Recommendation, 1946].

Konferensen hemställer till organisationens medlemmar att tillämpa följande principer och att på anmodan av dess styrelse underrätta Internationella arbetsbyrån om de åtgärder, som vidtagits för att genomföra desamma:

1. Medlemsstaterna böra ingå avtal i syfte att sjömän, som tillhöra ett land och äro anställda ombord å ett annat lands fartyg, antingen förbliva underkastade sitt eget lands socialförsäkringssystem eller lagstiftning om olycksfall i arbete eller ock hänföras till motsvarande system i det andra landet.

2. Dylika avtal kunna exempelvis innebära, att medlemsstaterna skola bistå varandra vid mottagande av krav, införskaffande av erforderligt bevismaterial, verkställande av utbetalningar eller lämnande av annat bistånd åt sjömän eller deras anhöriga, vilka äro berättigade till förmåner enligt en medlemsstats sociala lagstiftning, men som uppehålla sig i en annan medlemsstats territorium, vid överföring av försäkringspremier eller tillämpning av föreskrifterna i »konventionen angående bevarande av pensionsrättigheter för flyttande arbetare, 1935», eller en kombination av dylika åtgärder.

3. Om sjöman, som är bosatt i en medlemsstats territorium och anställd ombord å fartyg registrerat i en annan medlemsstats territorium, vid skada i arbetet icke är skyddad genom lagstiftning angående olycksfall i arbete eller annat liknande system, bör sistnämnda medlemsstat vidtaga åtgärder för att tillförsäkra dylik sjöman fullt skydd antingen genom avtal med förstnämnda medlemsstat eller på annat sätt.

4. Hava medlemsstats redare ingått kollektivavtal, som tillförsäkra i medlemsstatens territorium bosatta sjömän förmåner utöver dem som äro föreskrivna i landets lagstiftning, och anställa sagda redare sjömän bosatta i annan medlemsstats territorium, böra enahanda förmåner utgå jämväl till dessa.

Bilaga E.

Rekommendation (nr 76) angående sjukvård för sjömäns anhöriga.

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens, vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Seattle och där samlats den 6 juni 1946 till sitt tjuugoåttonde sammanträde och

beslutat antaga vissa förslag angående sjukvård för sjömäns anhöriga, vilken fråga innefattas i den andra punkten på dagordningen för sammanträdet, samt

antagit »konventionen angående social trygghet för sjömän, 1946» och beslutat att till denna konventions bestämmelser foga en rekommendation,

antager denna, den tjuugoåttonde dagen i juni år nittonhundrafyrtiosex följande rekommendation, som skall benämnas »rekommendationen angående sjukvård för sjömäns anhöriga, 1946» [Seafarers (Medical Care for Dependents) Recommendation, 1946].

Konferensen hemställer, att organisationens medlemmar, i avvaktan på upprättandet av ett sjukvårdsväsende, som omfattar alla arbetare och deras anhöriga, måtte sörja för att lämplig och tillräcklig sjukvård beredes sjömännens anhöriga. Organisationens medlemmar böra på anmodan av Internationella arbetsbyråns styrelse underrätta byrån om åtgärder, som i detta syfte vidtagits.

Bilaga F.

Konvention (nr 71) angående pensionering av sjömän.

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,
vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Seattle och där samlats den 6 juni 1946 till sitt tjuugoåttonde sammanträde och
beslutat antaga vissa förslag angående pensionering av sjömän, vilken fråga innefattas i den andra punkten på dagordningen för sammanträdet, samt
bestämt, att dessa förslag skola taga form av en internationell konvention,

antager denna, den tjuugoåttonde dagen i juni år nittonhundrafyrtiosex följande konvention, som skall benämnas »konventionen angående pensionering av sjömän, 1946» [Seafarers' Pensions Convention, 1946].

Artikel 1.

I denna konvention omfattar begreppet »sjöman» varje person anställd ombord å varje sjögående fartyg, annat än krigsfartyg, som är registrerat i ett territorium, för vilket denna konvention gäller.

Artikel 2.

1. Varje medlem av Internationella arbetsorganisationen, för vilken denna konvention är i kraft, skall i enlighet med nationell lagstiftning upprätta eller sörja för upprättandet av ett pensionssystem för sjömän, när dessa lämna sjötjänsten.

2. Pensionssystemet må innehålla de undantag, som vederbörande medlemsstat anser nödvändiga med hänsyn till:

a) personer anställda ombord å:

- 1) fartyg, som tillhör offentlig myndighet, när sådant fartyg icke nyttjas i handelssjöfart;
- 2) fartyg, som icke yrkesmässigt nyttjas till befordran av last eller passagerare;
- 3) fiskefartyg;
- 4) sälfångstfartyg;
- 5) fartyg med en bruttodräktighet understigande 200 registerton;
- 6) träfartyg av primitiv byggnad, såsom »dhows» och »junks»;
- 7) i Indien registrerade fartyg med en bruttodräktighet icke överstigande 300 registerton, som nyttjas i »home trade», för en period av högst fem år räknat från dagen för registreringen av Indiens ratifikation av denna konvention;